

Μπριγκίττε Βένιγκερ

Εύα Θάρλετ

24

Ιστορίες από το δάσος
των Χριστουγέννων

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Η **ΜΠΡΙΓΚΙΤΤΕ ΒΕΝΙΓΚΕΡ** γεννήθηκε το 1960 στο Κούφσταϊν της Αυστρίας. Πριν στραφεί στη συγγραφή, εργάστηκε για 20 χρόνια ως νηπιαγωγός. Έχει εκδώσει περισσότερα από 50 βιβλία, τα οποία έχουν μεταφραστεί σε 30 γλώσσες και πολλά από αυτά έχουν επίσης διακριθεί. Παράλληλα είναι ιδιαίτερα αφοσιωμένη στην προώθηση της ανάγνωσης και της γραφής, καθώς και στην τέχνη της αφήγησης.

Η **ΕΥΑ ΘΑΡΛΕΤ** γεννήθηκε το 1956 στη Γαλλία και μεγάλωσε στη Γερμανία. Σπούδασε στην ανώτατη σχολή διακοσμητικών τεχνών του Στρασβούργου. Από το 1981 εικονογραφεί βιβλία, για πολλά από τα οποία έχει βραβευτεί.

Η Μπριγκίττε Βένιγκερ και η Εύα Θάρλετ λατρεύουν να φτιάχνουν βιβλία μαζί.

Μπριγκίττε Βένιγκερ Εύα Θάρλετ

24 ιστορίες από το δάσος των Χριστουγέννων

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Μπριγκίττε Βένιγκερ, *24 ιστορίες από το δάσος των Χριστουγέννων*
Brigitte Weninger, *Geschichten aus dem Weihnachtswald*
Εικονογράφηση: Εύα Θάρλετ • Μετάφραση: Δαρεία Τζαννετάκη • Διορθώσεις: Κώστας Σίμος
Υπεύθυνη έκδοσης: Υβόννη Καρύδη • Σελιδοποίηση: Νίκη Αντωνοκοπούλου
Copyright © 2015, NordSüd Verlag, Zurich, Switzerland. All rights reserved
Copyright © για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2020
Πρώτη έκδοση στη γερμανική γλώσσα από τις εκδόσεις mitedition, 2015
Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Νοέμβριος 2021
KET Γ125 ΚΕΠ 844/21 ISBN 978-960-16-9181-7

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Δαρεία Τζαννετάκη

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Περιεχόμενα

1. Ο ερχομός 9
2. Ένα τυχερό αστέρι για το άτυχο κορίτσι 14
3. Η κυρα-Καλή 18
4. Περιπετειώδης ελκηθοδρομία 23
5. Το χριστουγεννιάτικο γράμμα του Τάκη 29
6. Ο μεγάλος και ο μικρός Βασίλης 34
7. Το ευχοποτό 39
8. Το μικρό γουρουνάκι των Χριστουγέννων 43
9. Το κασκόλ του Μάρτιν 48
10. Σνεγκούροτσκα, η κόρη του χιονιού 53
11. Τα χριστουγεννιάτικα κουλουράκια της Νινής 58

12. Ο Τόμπι και η φάτνη 62
13. Χριστούγεννα για όλους 66
14. Γιούλι, ο σωτήρας των ποντικών 70
15. Ένα καινούριο κρεβάτι για τον μπαριμπα-αρκούδο 74
16. Ο μαγικός κρύσταλλος 79
17. Ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο για όλους 85
18. Μάρκος, ο βοηθός του Αϊ-Βασίλη 91
19. Το αστερόδεντρο 96
20. Τα αγγελάκια των Χριστουγέννων 102
21. Άγια Νύχτα, σε προσμένουν... 107
22. Οι δώδεκα μήνες 111
23. Η φάτνη του Χριστού 115
24. Χριστούγεννα στο δάσος των ξωτικών 120

1.

Ο ερχομός

Καθώς ο γερο-Έρβιν το ξωτικό έβγαινε απ' το δεντρόσπιτό του κρατώντας ένα καλάθι γεμάτο ξύλα, το φεγγάρι φάνηκε στον ουρανό.

«Μπρρρρ – θα κάνει πολύ κρύο απόψε» μουρμούρισε ο Έρβιν μέσα απ' τη γενειάδα του. «Πρέπει να τα ζεστάνω καλά τα δυο μου εγγόνια, να μη μου ξυλιάσουν».

Ο Έρβιν στοίβαξε τα ξύλα κάτω από τα προστατευτικά κλαδιά του δεντρόσπιτου. Τα άναψε κι έβαλε ένα τσουκάλι γεμάτο σούπα πάνω στην κρατσανιστή φωτιά. Έπειτα, έσπευσε πίσω στην κουφάλα του δέντρου. Είχε τόσα πράγματα να ετοιμάσει!

Πάνω απ' το δεντρόσπιτο του Έρβιν κάθονταν δύο κουκουβάγιες με παχιά φουντωτά φτερά. «Κουκουβάου, μαμά, το είδες αυτό;» ρώτησε το κουκουβαγάκι που ήταν διαρκώς πεινασμένο. Τα κοφτερά του μάτια είχαν διακρίνει κίνηση στο χορτάρι. Πουθενά όμως δε φαινόταν κάποιο ζώο.

«Α, είναι απλώς μικρά ανθρωπάκια, όπως ο γερο-Έρβιν» εξήγησε η μαμά κουκουβάγια. «Απλά φορούν τους αόρατους μανδύες τους, γι' αυτό και δεν τα βλέπουμε».

«Κουκουβάου – είναι νόστιμοι οι μικροί άνθρωποι;» ρώτησε το κουκουβαγάκι.

«Όχι!» φώναξε τρομαγμένη η μαμά κουκουβάγια. «Δεν τρώμε ποτέ μικρούς ανθρώπους. Είναι φίλοι και μας βοηθούν συχνά, εμάς τα ζώα του δάσους».

«Α, και πού μένουν αυτοί οι άνθρωποι;» συνέχισε να ρωτά το κουκουβαγάκι.

«Χμμμ» σκέφτηκε η μαμά κουκουβάγια. «Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν παντού στον κόσμο. Πολλοί από αυτούς μένουν ακόμα και στα σπίτια των μεγάλων ανθρώπων. Αλλά επειδή είναι τόσο μικροί και φορούν και τους μανδύες τους, ούτε που τους παίρνεις είδηση».

«Και γιατί έρχονται τώρα επίσκεψη;»

«Όχου, με ζάλισες – πού να ξέρω;» αναστέναξε η μαμά κουκουβάγια. «Κάτσε λοιπόν ήσυχα και άκου προσεκτικά. Μπορεί έτσι να καταλάβεις».

«Παππού! Παππού! Ήρθαμεεε!» ακούστηκε αποκάτω. Κάτω απ' τους μανδύες εμφανίστηκαν η Βίλα και ο Βιλ, τα δύο μικρά ξωτικά, και ο μπαμπάς τους ο Τέο, που κουβαλούσε ένα βαρύ σακίδιο στην πλάτη. Τα τέσσερα ξωτικά χαιρετήθηκαν όπως χαιρετιούνται οι μικροί άνθρωποι. Έτριψαν τρεις φορές τις μύτες τους και είπαν: «Γκαμούτ νανάν!».

«Τι καλά που ήρθατε τόσο νωρίς!» είπε ο παππούς Έρβιν κι έλαμψε ολόκληρος. «Τώρα έχουμε ακόμα περισσότερο χρόνο να φάμε και να τα πούμε με την ψυχία μας. Είχατε καλό ταξίδι; Πώς είναι η μπτέρα σας;»

Τα παιδάκια τυλίχτηκαν με μια απαλή κουβέρτα από ζαρκαδίσια γούνα και κάθισαν δίπλα στη ζεστή φωτιά.

«Α, δεν ήταν καθόλου μακριά» είπε ο Βιλ, το αγόρι ξωτικό.
«Συναντήσαμε μάλιστα και μια αλεπού στον δρόμο. Η Βίλα κόντεψε να τα κάνει πάνω της απ' τον φόβο της. Αλλά η αλεπού ήταν πολύ καλή μαζί μας, αναγνώρισε μάλιστα και τον μπαμπά. Της είχε βγάλει παλιά ένα αγκάθι απ' το πόδι. Κι έτσι μας άφησε να κάτσουμε στη ράχη της και μας έφερε ως εδώ. Ήταν πραγματικά τέλεια!»

«Δεν τα 'κανα καθόλου πάνω μου!» φώναξε η δίδυμη αδερφή του, η Βίλα. «Απλώς τρόμαξα λίγο. Αλλά η αλεπού ήταν στ' αλήθεια καλή. Και η μαμά είναι πλέον συχνά κουρασμένη και τόσο φουσκωμένη, που σχεδόν κυλάει πάνω στο κρεβάτι για να σηκωθεί. Όταν επιτέλους έρθουν τα μωρά, η μαμά θα είναι σίγουρα καλύτερα.»

Η Βίλα κοίταξε τον πατέρα της. Εκείνος έγνεψε στον Έρβιν και είπε: «Ναι, η Μόνα πρέπει τώρα να ξεκουράζεται αρκετά και να κάθεται όσο το δυνατόν περισσότερο στο κρεβάτι. Αλλά αυτό είναι δύσκολο όταν έχεις στο σπίτι δύο σκανταλιάρικα διαβολάκια. Σ' ευχαριστώ, παππού, που μπορείς να τα φιλοξενήσεις για ένα διάστημα. Θα έρθω να τα πάρω αμέσως μόλις γεννηθούν τα μωρά.»

«Κανένα πρόβλημα» γέλασε ο γερο-Έρβιν. «Χάρηκα πολύ με αυτή την ωραία επίσκεψη. Θα τα περάσουμε σίγουρα όμορφα οι τρεις μας. Όμως προτού σας δείξω πού θα κοιμηθείτε, θα φάτε ένα πιάτο δυναμωτική σούπα.»

«Θα φάω κι εγώ μαζί σας, αλλά μετά ο Φιν, η αλεπού, θα με πάει σπίτι» είπε ο Τέο. «Δε θέλω ν' αφήσω τη Μόνα πολλή ώρα μόνη της.»

Ο παππούς έγνεψε και σέρβιρε αχνιστή χορτόσουπα από το τσουκάλι.

Το μόνο που ακούστηκε μετά ήταν απολαυστικά ρουφήγματα και μασουλίσματα.

«Ευχαριστώ για όλα, Έρβιν» είπε στο τέλος ο Τέο και σηκώθηκε. «Στο σακίδιο είναι όλα τα πράγματα των παιδιών, καθώς και κάποια δώρα από τη Μόνα. Γυρίζω σπίτι τώρα.»

Τα παιδιά αγκάλιασαν τον πατέρα τους: «Γκαμούτ νανάν, μπαμπά! Να προσέχεις τη μαμά!»

Ο Τέο έσφιξε και τους δυο στην αγκαλιά του και μετά σφύριξε με τα δάχτυλά του. Αμέσως εμφανίστηκε στην άκρη του δάσους μια ευλύγιστη σκιά.

«Η αλεπού μου είναι έτοιμη» είπε ο Τέο. «Να είστε φρόνιμοι, παιδιά, και μη δημιουργείτε προβλήματα στον παππού σας. Βασίζομαι πάνω σας. Γκαμούτ νανάν!»

Ο Βιλ και η Βίλα ξεπροβόδισαν τον Τέο και μετά επέστρεψαν στη ζεστή φωτιά και κούρνιασαν δίπλα στον παππού τους: «Θα μας πεις μια ιστορία;»

Ο Έρβιν έδωσε στον καθένα από μια χοντρή φέτα κέικ φουντουκιού. Μετά έκλεισε για λίγο τα μάτια, σαν να ήθελε να κοιτάξει μέσα του, και διηγήθηκε στο τέλος μια όμορφη ιστορία.

Γκαμούτ νανάν! Δώσε κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει...

24 μαγευτικές ιστορίες
που θα μας κρατήσουν συντροφιά
καθώς τα Χριστούγεννα πλησιάζουν.
Ένα πολύτιμο ανάγνωσμα για όλη
την οικογένεια με την εξαιρετική
εικονογράφηση της Εύα Θάρλετ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ISBN 978-960-16-9181-7

4+

9 789601 691817

Βοηθ. κωδ. μηχ/σης 13181